

ISTOTNOŚĆ (7) *sb f*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w istotny i w -ość).

sg N istotność (3). ♦ G istotności (1). ♦ A istotność (1). ♦ I istotnością (1). ♦ L istotności (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Wiarygodność, gwarancja [czego] (4) : Istotność fłow Duchá święte⁸⁰ RejAp 196 marg, 193v, Dd4v; Istotność ob[ie]tnic Pánfkich [w] fwiątołciach i[ego] RejPos Ooo4 marg.*

2. *teol. Istota (essentia), u Boga tożsama z istnieniem (exsistentia); dotyczy terminologii związanej z katolicką nauką o Trójcy Świętej, a szczególnie pochodzenia Trzeciej Osoby Boskiej (3) : Duch S. pochodzi od oycá y od syná/ tak iáko od iednego początku y powodu/ iedną iftotnością/ iednym thchnieniem/ przez fyná iáko iednoiftotnego y iednoprzyrodzonego. SkarJedn 292.*

Wyrażenie: »istotność boska, bostwa« (1 : 1): o ich [Ormian] fię wierze tak z ftrony iedyney iftotności Bołkiey/ y trzech Perfon/ [...] pilnie wywiádowali. SkarJedn 314, 285.

Synonimy: 2. essencyja, substancyja.

Cf **ISNOĆ, ISTNIENIE, ISTNOŚĆ, ISTOTA, JEDNOISTOTNOŚĆ, JEDYNOISTOTNOŚĆ, JESTNOŚĆ**

WG